

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Hvis vi derfor faar en Høst, der ikke er større end den, vi har i Aar, vil der ogsaa komme et Underskud til næste Aar, og man maa derfor have en Bemyndigelse, hvorved der gives Mulighed for at dække Underskuddet.

Det er de vigtigste Ændringer i Forhold til den nugældende Lov. Forslaget er vedtaget i Folketinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til hurtig og velvillig Behandling her i Landstinget.

Kr. Johansen: Det foreliggende Forslag til en Kornordning for det kommende Høstaar afviger, som den højtærede Landbrugsminister har gjort opmærksom paa, ikke væsentlig fra den Kornlov, der gælder for indeværende Høstaar, og som udløber nu. Lovforslaget er Resultat af Forhandling med de ansvarlige Landbrugsorganisationer, med Landbrugsraadet, Husmandsforeningerne og Centralforeningen af Tolvmandsforeninger. Det indeholder altsaa, hvad man ved den Forhandling har kunnet enes om. Alene af den Grund vil der vel ikke være saa forfærdelig megen Grund til at komme ind paa Lovforslagets forskellige Bestemmelser eller paa, hvad man eventuelt kunde have ønsket anderledes. Den daarlige Høst, vi havde i Fjor, bidrog jo til, at Forbeholdsretten blev benyttet i stor Udstrækning, saa at der ikke kom det Korn frem, som man havde regnet med, og Udskrivningen blev saa lille, at der, som Landbrugsministeren har gjort opmærksom paa, blev et Underskud i Forretningen.

Jeg ser, at man ønsker paa nærværende Aars Udskrivning at faa det foregaaende Aars Underskud dækket. Det kan antagelig lykkes, dersom Høsten bliver bedre end i Fjor, hvilket vi maa haabe den bliver. Selv om det ikke bliver Rekordhøst — og det kan man ikke vente med de Vanskeligheder, der er med Kunstgødning, og med den Reduktion af Besætningerne, der er gennemført —, saa har vi vel Lov til at haabe, at det kan blive en nogenlunde normal Høst; i hvert Fald maa det være tilladt at haabe derpaa saa længe som muligt. Dersom Udbyttet bliver normalt, vil den Udskrivning, som der kan blive Tale om, sikkert kunne dække alle de forskellige Formaal, som er opstillet i Lovforslaget, og som det vil være ønskeligt at faa dækket alle sammen. Men dersom Udskrivningen bliver mindre, dersom der ikke bliver det til Raadighed, som der gerne skulde være, saa maa det være Befolkningens Forsyning med Brød og Gryn, som kommer i første

Række, og saa maa man skære ned paa andre Omraader, hvor man finder det mest formaalstjenligt; det kan være beklageligt der, hvor det sker, men det bliver en Nødvendighed. Det tror jeg ogsaa, vi alle sammen maa indrømme.

Det glæder mig at se, at man er enedes om den samme Kornpris som i Fjor. Jeg ved godt, at der er forskellige Meninger om, hvad der er en rimelig og rigtig Pris. Efter min Opfattelse er den, man her er enedes om, baade rundelig og rigelig; det tror jeg, man kan faa mange ogsaa inden for Landbruget til at indrømme. Forholdet er nemlig det, at det kun er et Mindretal af Landmænd, der er interesserede i meget høje Kornpriser, og dette Mindretal hører i øvrigt ikke til dem, der er daarligst stillet i Øjeblikket. Det store Flertal af danske Landmænd er mere interesseret i et rimeligt Prisniveau som Helhed, end de er i høje Kornpriser. Derfor tror jeg, det er rigtigt, at Landbruget har opgivet eventuelle Ønsker om Prisforhøjelser. Jeg anser i øvrigt heller ikke disse Ønsker for at have været særlig berettede.

Jeg kan ikke lade være med at udtale en Beklagelse over, at der nu handles med Frihandelskorn til meget høje Priser. Det er en Beklagelse og ikke en Bebrejdelse, i hvert Fald ikke mod andre end dem, der tager de høje Priser. Jeg kender Aarsagen dertil og ved, at dersom man ikke gav Frihed paa dette Omraade, blev der ingenting ud af Frihandelen. Men jeg kan ikke lade være med at udtale min Beklagelse over, at der er enkelte af dem, der er bedst stillede i Øjeblikket, som benytter Lejligheden til at skære den bredest mulige Rem af mindre heldigt stillede Medborgeres Ryg. Jeg vil haabe, at Høsten til næste Aar bliver saa rigelig, saa normal, at der ikke bliver Mulighed for den samme Brandskatning af andre, som der er i indeværende Aar.

Jeg forstaar udmærket godt, at man ønsker at opretholde det nuværende Areal med Korn dyrkning, og forstaar derfor ogsaa godt de Bestemmelser, der er indsat i § 2, 2det Stykke. Men paa den anden Side er det naturligt, om adskillige Landmænd navnlig ovre i de Egne, som jeg bedst kender, efter den daarlige Høst, som de nu to Aar i Træk har haft, i højere Grad gaar over til Kartoffeldyrkning, hvad de nævnte Bestemmelser i og for sig heller ikke hindrer. Denne Udvikling kan meget vel fremmes, uden at man nedskærer Kornarealerne, i hvert Fald nedskærer dem saa stærkt, at Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, kommer i Anvendelse.